

Не плач, не плач, моє дитя!  
Не вартий він твого страждання:  
Він не беріг твого чуття,  
Утіхи прагнув від кохання.  
А в Грузії у нас ачей  
Доволі юнаків знайдеться;  
Ясніший промінь їх очей  
І чорний вус густіше в'ється.

Із дальніх, із чужих країн,  
Принесений сюди війною,  
Шукав гучної слави він,-  
Так що ж він міг знайти з тобою?  
Він в золото тебе вбирав,  
Вік присягавсь тебе любити,  
І пестоці він цінував,-  
Та сліз не міг він оцінити.

Переклад М. Зерова